

تأثیر ۵ ماه ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط بر سطوح سرمی آنزیم‌های کبدی زنان مبتلا به کمکاری

تیروئید تحت بالینی

محمد فتحیزاده^۱، دکتر وحید ولی‌پور دهنو^{۲*}، دکتر محمد فتحی^۲

۱. کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.

۲. استادیار گروه علوم ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۰/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۱/۰۹

خلاصه

مقدمه: فعالیت بدنی بر میزان غلظت آنزیم‌های کبدی تأثیر مطلوبی دارد. همچنین، مقادیر آنزیم‌های کبدی در افراد مبتلا به کمکاری تیروئید تحت بالینی بالاست. از این‌رو، مطالعه حاضر با هدف بررسی تأثیر ۵ ماه ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط بر سطوح سرمی آنزیم‌های کبدی ALT، AST و ALP در زنان مبتلا به کمکاری تیروئید تحت بالینی انجام شد.

روش کار: این مطالعه نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون در سال ۱۳۹۵ بر روی ۲۵ نفر از زنان مبتلا به کمکاری تیروئید تحت بالینی در شهرستان آبدانان انجام شد. افراد به سه گروه دارو-ورزش، ورزش و دارو تقسیم شدند. تمرين ورزشی هوازی شامل ۵ ماه ورزش ایروبیک به صورت ۳ جلسه در هفته و هر جلسه به مدت ۶۰ دقیقه بود. گروه دارو، افراد غیرفعالی بودند که تنها قرص لووتیروکسین مصرف کردند. مقادیر ALT، AST و ALP سرمی سه گروه پس از ۵ ماه اندازه‌گیری شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS (نسخه ۲۴) و آزمون‌های تی همبسته و آنالیز واریانس یک‌طرفه انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط منجر به تغییرات معنی‌داری در غلظت‌های سرمی ALT ($p=0/054$)، AST ($p=0/065$) و ALP ($p=0/0108$) در زنان مبتلا به کمکاری تیروئید تحت بالینی نشد.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج این مطالعه، ۵ ماه ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط منجر به تغییرات معنی‌داری در غلظت آنزیم‌های کبدی ALT، AST و ALP زنان مبتلا به کمکاری تیروئید تحت بالینی نمی‌شود، بنابراین ۵ ماه ورزش ایروبیک در بهبود NAFLD این افراد تأثیر ندارد.

کلمات کلیدی: آنزیم‌های کبدی، ایروبیک، تمرين ورزشی هوازی، کمکاری تیروئید

* نویسنده مسئول مکاتبات: دکتر وحید ولی‌پور دهنو؛ دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران. تلفن: ۰۰۸۶-۳۳۱۲۰۰۸۶؛ پست الکترونیک: valipour.v@lu.ac.ir

مقدمه

غده تیروئید دو هورمون متابولیک تیروکسین (T4) و تری‌یدوتیرونین (T3) تولید می‌کند (۱). هورمون‌های تیروئید دارای تغییرات زیادی در طول عمر بوده و می‌توانند اثرات بسیار جدی برای سلامتی انسان داشته باشند (۲). کاهش یا افزایش سطح این هورمون‌ها منجر به ایجاد اختلالات تیروئیدی است که دارای تیروئید، یکی از اختلالات تیروئیدی است که با علائم و طیفی از بیماری به صورت تحت‌بالینی که با علائم و نشانه‌های غیرقابل تشخیص همراه است، تا مواردی که بیمار دچار علائم شدید کم‌کاری تیروئیدی، میکزدم و علائم قلبی می‌شود، ظاهر می‌گردد (۴). تشخیص و تعریف کم‌کاری تیروئید تحت‌بالینی^۱ فقط بر اساس یافته‌های آزمایش‌های بیوشیمیابی است و به مواردی گفته می‌شود که سطح هورمون محرک تیروئیدی (TSH^۲) بالاتر از حد بیشینه طبیعی و سطح T4 در محدوده طبیعی باشد (۵). شیوع SCH^۳ (کم‌کاری تیروئید تحت‌بالینی) بین ۰-۴٪ بسته به سن، جنس و جمعیت مورد مطالعه متفاوت است (۶). هورمون‌های تیروئید در فرآیند متابولیکی متعدد از جمله غلظت و فعالیت آنزیم‌های متعدد، متابولیسم پایه، ویتامین‌ها و موادمعدنی و پاسخ بافت هدف به هورمون‌های مختلف تأثیر می‌گذارند. این هورمون‌ها دارای نقش مهمی در تمایز سلول، رشد و تنظیم مصرف اکسیژن و تولید گرمای هستند (۷). هورمون‌های تیروئید بر متابولیسم چربی‌ها اثرگذار هستند و باعث افزایش گلوكونیوزنر، افزایش تولید و تجزیه کلسترول و افزایش لیپولیز می‌شوند، بنابراین کاهش زیاد هورمون‌های تیروئیدی تقریباً همیشه سبب ازدیاد وزن می‌گردد، همچنان که یکی از تظاهرات بالینی بیماری کم‌کاری تیروئید، افزایش وزن می‌باشد (۸، ۹).

افزایش چربی خون و چاقی از جمله مهم‌ترین علل بروز کبدچرب غیرالکلی است؛ به طوری که مطالعات نشان داده‌اند که بیشتر از ۷۵٪ افراد چاق مبتلا به این بیماری هستند (۱۰). در حالت طبیعی، متابولیسم چربی‌های

که در زنجیره غذایی مصرف می‌شود، در کبد انجام می‌گیرد و سندروم کبدچرب زمانی رخ می‌دهد که سلول‌های کبد شروع به جمع‌آوری قطرات چربی (عمدتاً تری‌گلیسیرید) نمایند؛ این ذخیره شدن متوالی چربی در سلول منجر به بروز بیماری کبدچرب غیرالکلی (NAFLD)^۴ می‌گردد (۱۱). این بیماری به علت علائم ناشناخته نوعی بیماری پنهان به شمار می‌آید و به راحتی قابل تشخیص نیست (۱۰). شیوع NAFLD در جهان در حال افزایش است و میزان آن ۲۴-۲۵٪ تخمین زده شده است (۱۲). مطالعات بیان کرده‌اند که سازگاری با رژیم غذایی غنی از چربی، در ارتباط مستقیم با چاقی و NAFLD در کشورهای در حال توسعه می‌باشد (۱۰).

آسپارتات آمینوترانسفراز (AST)^۵، آلانین آمینوترانسفراز (ALT)^۶، آalkaline فسفاتاز (ALP)^۷، لاکتات دهیدروژنаз (LDH)^۸، گلوتامیل ترانسفراز (GGT)^۹ و نوکلوتیداز^{۱۰} آنزیم‌های کبدی هستند (۱۳). افزایش فعالیت آنزیم‌های ALT و AST در گردش خون به عنوان شاخص‌های کلینیکی تعیین آسیب‌های کبدی معرفی شده‌اند (۱۴). ALT و AST بهترین شاخص‌ها برای ارزیابی وضعیت کبد می‌باشند (۱۵).

برخی مطالعات ارتباط بین کم‌کاری تیروئید و NAFLD را بررسی کرده‌اند. برخی مطالعات نشان داده‌اند که بین کم‌کاری تیروئید و NAFLD همبستگی قوی وجود دارد (۱۶، ۱۷). مطالعات نشان می‌دهند که کم‌کاری تیروئید تحت‌بالینی ممکن است نقش مهمی در پاتوزنر NAFLD داشته باشد (۱۶، ۱۸-۲۰). هورمون‌های تولید شده در غده تیروئید نقش مهمی در تنظیم فرآیندهای متابولیسم مختلف بر عهده دارند و اختلالات در غلظت این هورمون‌ها ممکن است باعث ایجاد هیپرلیپیدمی و چاقی شود، بنابراین در ابتلاء به NAFLD نقش دارند (۲۱). چاقی و عدم فعالیت جسمانی از جمله عوامل خطرساز مستقل برای توسعه

⁴ Non-alcoholic fatty liver disease

⁵ Aspartate aminotransferase

⁶ Alanine aminotransferase

⁷ Alkaline phosphatase

⁸ Lactate dehydrogenase

⁹ γ -glutamyl transferase

¹⁰ 5'-nucleotidase

¹ Subclinical hypothyroidism

² Thyroid stimulating hormone

³ Subclinical hypothyroidism

کاهش دهد. با توجه به این که در این گروه خاص پژوهشی با این رویکرد یافت نشد، ضرورت دارد برای پاسخ به این سؤال، پژوهشی دقیق و علمی صورت گیرد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف بررسی تأثیر ۵ ماه ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط بر سطح سرمی آنزیم‌های کبدی ALT و AST زنان مبتلا به کم کاری تیروئید تحت‌بالینی انجام شد.

روش کار

این مطالعه نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون در سال ۱۳۹۵ بر روی ۲۵ نفر از زنان بیمار ۳۰–۴۲ ساله مبتلا به کم کاری تیروئید تحت‌بالینی که بیماری آنها از قبل مشخص شده بود و تحت درمان قرار داشتند، در شهرستان آبدانان انجام شد. بیماری آزمودنی‌ها با استفاده از آزمایش خون و با معیار TSH بالاتر از ۵ میلی‌واحد در لیتر همراه با T4 طبیعی، توسط پزشک متخصص تشخیص داده شد. واحدهای پژوهش، زنان بیمار تحت درمان مراجعه‌کننده به بیمارستان رسول اکرم (ص) شهرستان آبدانان بودند. ابتدا از بین ۱۸ داوطلب، به صورت تصادفی ۱۰ نفر از آنها که فقط قرص لووتیروکسین (LT4)^۱ مصرف می‌کردند، به عنوان گروه کنترل و سپس با اطلاع‌رسانی و مراجعته به سالن‌های ورزشی، ۱۶ نفر از افراد بیمار که به تازگی شروع به ورزش ایروبیک کرده بودند، انتخاب شدند. از ۱۶ نفر انتخابی، ۹ نفر که در کنار شرکت در فعالیت ورزشی، قرص LT4 نیز مصرف می‌کردند در گروه دارو- ورزش و ۷ نفر که از بیماری خود آگاهی داشتند ولی قرص LT4 مصرف نمی‌کردند، در گروه ورزش قرار گرفتند. یک آزمودنی از گروه دارو- ورزش تا پایان در پژوهش شرکت نکرد. بنابراین تعداد آزمودنی‌های گروه دارو- ورزش به ۸ نفر تقلیل یافت. آزمودنی‌ها پس از اطلاع از فرآیند و نحوه انجام پژوهش و امضای رضایت‌نامه کتبی، در این مطالعه شرکت کردند. همچنین، به دلیل اینکه آزمودنی‌ها بیمار بودند، تغذیه آنها از طرف پژوهشگران کنترل نشد. علاوه بر این، چون دوره تمرین خیلی طولانی بود (۵ ماه)، امکان کنترل تغذیه آزمودنی‌ها بسیار دشوار بود.

NAFLD است. چاقی از جمله شایع‌ترین اختلالات متابولیسم مرتبط با NAFLD بوده و ارتباط نزدیکی با اختلال متابولیسم لیپیدی که منجر به تجمع تری‌گلیسیرید در کبد می‌شود، دارد (۲۲). شناسایی زودهنگام بیماران در معرض خطر بسیار مهم است، زیرا درمان کم‌کاری تیروئید ممکن است خطر ابتلاء به NAFLD و عوارض احتمالی را کاهش دهد (۲۱). کاهش وزن، بیشترین اثر درمانی را برای کاهش چربی کبدی در بیماران چاق مبتلا به کبد چرب دارد. مؤثرترین روش جهت رسیدن به وزن ایده‌آل، محدود کردن کالری دریافتی می‌باشد. همچنین یکی از روش‌های بسیار مناسب برای کاهش چربی کبدی ورزش است که عمدهاً از طریق کنترل اشتها سبب حفظ وزن ایده‌آل می‌شود (۲۳). در واقع، رکن اصلی درمان بیماری کبدچرب، کاهش وزن و ورزش است (۲۴). در مطالعه یوسف و همکار (۲۰۱۴) تمرینات هوایی در بهبود پروفایل چربی و آنزیم‌های کبدی مؤثرتر از تمرینات مقاومتی بود (۲۵). در مطالعه بارانی و همکاران (۲۰۱۴) میزان آنزیم‌های ALT و AST بعد از تمرین مقاومتی تغییر معنی‌داری پیدا نکرد، اما میزان آنزیم ALP کاهش معنی‌داری داشت؛ همچنین میزان آنزیم‌های ALT، AST و ALP بعد از تمرین ترکیبی تغییر معنی‌داری پیدا نکرد. آنها نتیجه‌گیری کردند که تمرین مقاومتی می‌تواند با کاهش ALP و بهبود شاخص‌های آمادگی جسمانی، در بهبودی بیماران دارای کبدچرب مؤثرتر باشد (۱۱). در مطالعه اسلامی و همکاران (۲۰۱۴) مقدار آنزیم‌های کبدی و درصد چربی کبدی پس از مداخله کاهش معنی‌داری داشت و نتیجه‌گیری شد که انجام فعالیت‌بدنی منظم بدون در نظر گرفتن نوع رژیم غذایی و یا کاهش وزن می‌تواند باعث کاهش آنزیم‌های کبدی و شواهد سونوگرافیک کبدچرب شود (۲۲). با توجه به یافته‌های گزارش شده از تأثیر کم‌کاری تیروئید بر تغییرات آنزیم‌های کبدی و از طرف دیگر تأثیر مطلوب فعالیت بدنی بر این متغیرها، این سؤال پیش می‌آید که آیا ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط می‌تواند سطوح سرمی آنزیم‌های کبدی AST، ALT و ALP زنان مبتلا به کم‌کاری تیروئید تحت‌بالینی را

^۱Levothyroxine

شد. اندازه‌گیری وزن با استفاده از ترازوی دیجیتال SEGA و اندازه‌گیری قد، دور کمر و دور لگن با استفاده از متر نواری صورت گرفت. برای محاسبه ضخامت چین پوستی از کالیپر هارپندن (انگلیس) استفاده شد و ضخامت چین پوستی در سه ناحیه سه‌سر بازو، فوق خاصره و ران در سمت راست بدن اندازه‌گیری شد. تعیین درصد چربی با استفاده از معادله جکسون و پولاک انجام شد. شاخص توده بدنی و^۲ WHR (نسبت دور کمر به دور لگن) نیز محاسبه شدند.

در مرحله پیش از آغاز و پس از پایان برنامه تمرین ورزشی، نمونه خونی از ورید بازویی روی آرنج پس از ۱۰-۱۲ ساعت ناشایی بین ساعت ۸-۹ صبح گرفته شد. برای حذف آثار موقت تمرین از آزمودنی‌ها خواسته شد. ۴۸ ساعت پیش از انجام نمونه‌گیری خونی از هر گونه فعالیت بدنی شدید خودداری کنند. برای اندازه‌گیری غلظت‌های سرمی ALT، AST و ALP به مدت ۵ میلی‌لیتر خون از هر فرد در آزمایشگاه گرفته شد و ۱۰ دقیقه و با سرعت ۲۵۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. سرم‌ها جدا و در دمای ۳۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند.

غلظت‌های سرمی ALT، AST و ALP با استفاده از دستگاه اتوآنالایزر با مارک هیتچی ۹۱۷ (کیت Audit IU/L Diagnostics ایرلند و بهترتیب با حساسیت ۰/۰۰۰۳ IU/L و ۰/۰۰۰۵۲ IU/L، ۰/۰۰۰۵۳ IU/L و ۰/۰۰۰۵۲ T3) و T4 بهروش بیوشیمیابی و با استفاده از دستگاه Cobas E411 ECL آلمان و بهترتیب با حساسیت <۰/۰۲ μIU/L و ۵/۴ mol/mL اندازه‌گیری شدند.

داده‌ها پس از گردآوری با استفاده از نرمافزار آماری SPSS (نسخه ۲۴) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. جهت بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها از آزمون شاپیرو-ولیک، جهت بررسی همگن بودن واریانس داده‌ها از آزمون لوین و جهت مقایسه میانگین متغیرهای مورد مطالعه در پیش آزمون و پس آزمون از آزمون تی همبسته و بین سه گروه از آزمون تحلیل واریانس یک

معیارهای ورود به مطالعه شامل: زنان ۳۰-۴۲ ساله مبتلا به کم کاری تیروئید تحتالینی (TSH بالاتر از ۵ میلی واحد در لیتر همراه با T4 طبیعی) که بیماری آنها از قبل مشخص شده بود، عدم ابتلاء به بیماری خاص (بیماری‌های قلبی-نفسی و دیابت)، مصرف منظم قرص لوتئروکسین سدیم ۰/۱ میلی‌گرم ساخت شرکت ایران هورمون (برای گروه‌های دارو- ورزش و دارو) و عدم مصرف الکل و دخانیات بود. معیارهای خروج بیماران از مطالعه شامل: ابتلاء به بیماری کم کاری تیروئید آشکار، حاملگی و مصرف قرص ضدبارداری (OCP^۱) بود.

پروتکل تمرین عبارت از ۲۰ هفته تمرین ایروبیک بهطور منظم، بهصورت ۳ جلسه در هفته و هر جلسه بهمدت یک ساعت بود که رأس ساعت ۱۶ بعدازظهر زیر نظر مری انجام می‌شد. برنامه تمرین ایروبیک شامل: ۱۰ دقیقه گرم‌کردن با حرکات ساده و شدت کم بود که در چند دقیقه آخر شدت فعالیت بیشتر می‌شد، ۴۰ دقیقه اجرای تمرین ایروبیک (حرکات موزون همراه با موسیقی) با یک دقیقه استراحت بعد از هر ۲۰ دقیقه و ۱۰ دقیقه حرکات کششی و سرد کردن بود. در بخش تمرینات ریتمیک، حرکات متنوعی انجام می‌شد که شامل: مارش، استپ‌تاج، دوبل استپ‌تاج، وی‌استپ، وی‌استپ ریورز و لیفت‌های خانواده‌های ۱ و ۲ و ۳ که شامل پاشنه، زانو و لگن می‌شد. برای افزایش شدت کار، در طول این بخش حرکات ریتمیکی که شامل ترکیب‌های متفاوت گام‌ها با حرکات دست و بدن بود، اجرا شد. در جلسات اول ابتدا حرکات ساده‌تر و بهترتیب با پیشرفت آزمودنی‌ها، حرکات پیچیده‌تر و تعداد زنجیره‌های حرکات و سرعت حرکات در جلسات متوالی اضافه می‌شد. زنجیره‌های ایروبیک از وصل شدن حرکات کوچک‌تر تشکیل شده بودند که گاهی با استپ و گاهی بدون استپ اجرا می‌شد. حرکات ایروبیک بیشتر روی عضلات بزرگ و چندمفصلی بدن بهخصوص پاها متمرکز بود. در طی مدت مطالعه گروه دارو- تمرین هوایی و گروه دارو بهصورت منظم قرص لوتئروکسین سدیم ۰/۱ میلی‌گرم را مصرف می‌کردند. در روز نخست اندازه‌های قد، وزن و مقدار درصد چربی بدن آزمودنی‌ها مشخص

² Waist- to- hip ratio

^۱ Oral contraceptive pill

یافته‌ها

ویژگی‌های فردی آزمودنی‌ها شامل میانگین سن، وزن، شاخص توده بدنی، درصد چربی، دور کمر و WHR در جدول ۱ ارائه شده است.

طرفه استفاده شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در

نظر گرفته شد.

کد مصوبه کمیته اخلاق برای این پژوهش IR.LUM.REC.1396.311 می‌باشد.

جدول ۱- میانگین ویژگی‌های فردی آزمودنی‌ها

گروه	اندازه تن سنجی (سال)	سن (سال)	قد (سانتی‌متر)	وزن (کیلوگرم)	شاخص توده بدنی (کیلوگرم بر مترمربع)	چربی بدن (درصد)
دارو	۳۷/۳۰±۳/۷۴	۱۶۴±۳/۸۳	۶۹/۹۵±۱۱/۸۴	۲۶/۱۱±۵/۰۱	۲۹/۱۴±۴/۹۱	
دارو-ورزش	۳۳/۸۷±۲/۲۳	۱۶۴±۳/۴۲	۶۹/۳۱±۱۳/۵۴	۲۶/۰۳±۵/۹۱	۲۹/۸۹±۷/۲۹	
ورزش	۳۴/۷۵±۵/۵۰	۱۶۳±۸/۰۶	۷۲/۷۵±۱۵/۰۱	۲۷/۳۶±۴/۷۸	۳۰/۴۴±۷/۳۲	
سطح معنی‌داری*	۰/۰۵۷	۰/۱۴۲	۰/۵۸۴	۰/۹۹۳	۰/۸۵۴	

*آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه

مقایسه میانگین وزن، شاخص توده بدنی، درصد چربی، دور کمر و نسبت دور کمر به لگن هر سه گروه در پیش‌آزمون و پس‌آزمون معنی‌دار نبود ($p > 0/05$).

در جدول ۲، میانگین و انحراف معیار متغیرهای هر سه گروه در دو مرحله اندازه‌گیری قبل و بعد از برنامه تمرینی ارائه شده است. همچنان که مشاهده می‌شود،

جدول ۲- میانگین ویژگی‌های فردی آزمودنی‌ها در پیش‌آزمون و پس‌آزمون

متغیر	گروه	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	مقایسه درون گروهی**
وزن (کیلوگرم)	دارو	۶۹/۹۵±۱۱/۸۴	۷۱/۱۵±۱۰/۹۱	۰/۱۳۲
	دارو-ورزش	۶۹/۳۱±۱۳/۵۴	۶۷/۴۴±۱۱/۹۹	۰/۰۸۷
	ورزش	۷۲/۷۵±۱۵/۰۱	۶۸/۷۵±۱۶/۲۶	۰/۱۴۹
شاخص توده بدنی (کیلوگرم بر متر مربع)	دارو	۲۶/۱۱±۵/۰۱	۲۶/۵۵±۴/۷۰	۰/۱۳۲
	دارو-ورزش	۲۶/۰۳±۵/۹۱	۲۵/۳۲±۵/۲۹	۰/۰۸۳
	ورزش	۲۷/۳۶±۴/۷۸	۲۵/۸۹±۵/۸۵	۰/۱۴۹
چربی بدن (درصد)	دارو	۲۹/۱۴±۴/۹۱	۳۰/۱۳±۴/۴۵	۰/۱۲۶
	دارو-ورزش	۲۹/۸۹±۷/۲۹	۲۸/۳۰±۵/۷۴	۰/۰۹۴
	ورزش	۳۰/۴۴±۷/۳۲	۲۸/۶۳±۶/۵۱	۰/۱۳۵
دور کمر (سانتی‌متر)	دارو	۹۸/۰۰±۱۲/۳۶	۹۹/۱۲±۱۲/۳۰	۰/۱۴۸
	دارو-ورزش	۸۶/۲۸±۱۲/۷۵	۸۴/۵۷±۱۲/۳۳	۰/۰۹۵
	ورزش	۸۸/۵۰±۲۱/۶۷	۸۶/۵۰±۲۱/۱۷	۰/۱۶۱
نسبت دور کمر به لگن	دارو	۰/۹۶±۰/۰۸	۰/۹۷±۰/۰۸	۰/۸۵۵
	دارو-ورزش	۰/۸۵±۰/۰۹	۰/۸۶±۰/۱۰	۰/۹۲۹
	ورزش	۰/۸۶±۰/۱۴	۰/۸۷±۰/۱۳	۰/۹۴۶
تریدوتیرونین (نانوگرم بر میلی‌لیتر)	دارو	۱/۱۲±۰/۲۱	۱/۱۵±۰/۲۰	۰/۱۳۰
	دارو-ورزش	۱/۰۹±۰/۱۴	۱/۱۰±۰/۱۵	۰/۴۴۸
	ورزش	۱/۰۷±۰/۱۷	۱/۰۷±۰/۱۷	۰/۶۰۴
تیروکسین (میکروگرم بر دسی‌لیتر)	دارو	۶/۸۸±۱/۶۲	۱۰/۴۹±۱/۳۴	۰/۰۰۲
	دارو-ورزش	۷/۶۵±۱/۶۲	۸/۶۲±۱/۳۷	۰/۱۷۳
	ورزش	۶/۹۴±۰/۴۶	۷/۵۰±۰/۷۲	۰/۱۰۱

*٠/٠٠١	٣/٣٧±٢/٨٣	٩/٦١±٢/٥٣	دارو	هورمون محرك تيروئيد
٠/٩٦٤	٨/٥٨±١٣/٨٢	٨/٦٨±٧/٠١	دارو- ورزش	(ميكر واحد بين الملل)
٠/٢٦٨	٦/٤٣±٦/٦٥	٩/١٨±٣/٢٤	ورزش	بر ميل ليت)

** آزمون تي همبسته

به ترتيب در آنژيم هاي ALT (p=٠/١٣٠)، AST (p=٠/٥٩٩)، ALP (p=٠/١٤١)، يافته هاي جدول ٣، پس از ٥ ماه ورزش ايروبيك با شدت p=٠/١٠٧ تغيير معنی داري مشاهده نشد.

مقایسه متغیرهای مورد بررسی در پیش آزمون و پس آزمون در جدول ۳ گزارش شده است. با توجه به یافته های جدول ۳، پس از ۵ ماه ورزش ايروبيك با شدت کم تا متوسط در هر سه گروه دارو، دارو- ورزش و ورزش

جدول ٣ - مقایسه متغیرهای مورد بررسی سه گروه در پیش آزمون و پس آزمون

متغير	گروه	پيش آزمون	پس آزمون	سطح معنی داري	مقایسه درون گروهی*
آلانين آمينوترانسفراز (واحد بين الملل بر ليت)	دارو	١٥/٤٠±٩/٣٥	١٥/٠٠±٨/٢٥	٠/٤٦٢	
	دارو- ورزش	١٢/٧٥±٤/١٦	١٤/١٢±٤/٢٩	٠/١٣٠	
	ورزش	١١/٢٥±١/٨٩	١٣/٧٥±٢/٩٨	٠/١٤١	
آسپارتات آمينوترانسفراز (واحد بين الملل بر ليت)	دارو	٢٣/٨٠±٦/٧٦	٢٣/٥٥±٦/٨٣	٠/٥٩٩	
	دارو- ورزش	١٩/٦٢±٣/١١	٢٠/٨٢±٣/٥٩	٠/٠٧٩	
	ورزش	١٩/٧٥±٣/٨٦	٢١/٤٢±٢/٩٩	٠/٠٩٨	
آلkalinin فسفاتاز (واحد بين الملل بر ليت)	دارو	٢٧٢/٩٠±١٠٨/٨١	٢٧١/٩٠±١٠٩/٤٣	٠/٣٣٣	
	دارو- ورزش	٢١٨/١٢±٦٤/٨٠	٢١٨/٧٥±٦٥/٠١	٠/١٤٠	
	ورزش	١٧٣/٢٥±٣١/٢٧	١٧٥/١٣±٣٠/٥١	٠/١٠٧	

** آزمون تي همبسته

بر اساس نتایج آزمون تحلیل واریانس متغیرهای ALP (p=٠/٠٦٥) و AST (p=٠/١٠٨) در بین سه گروه اندازه گیری شده در هر سه گروه بعد از یک دوره ورزش تفاوت معنی داری نداشت.

بر اساس نتایج آزمون تحلیل واریانس متغیرهای آندازه گیری شده در هر سه گروه بعد از یک دوره ورزش آیروبیک در جدول ٤، سطح ALT (p=٠/٠٥٤)،

جدول ٤ - نتایج آزمون تحلیل واریانس يک طرفه برای تعیین اختلاف بین گروه ها در شاخص های اندازه گیری شده

متغير	گروه	پيش آزمون	پس آزمون	سطح معنی داري	مقایسه درون گروهی*
آلانين آمينوترانسفراز	دارو	١٥/٤٠±٩/٣٥	١٥/٠٠±٨/٢٥	٠/٠٥٤	
	دارو- ورزش	١٢/٧٥±٤/١٦	١٤/١٢±٤/٢٩		
	ورزش	١١/٢٥±١/٨٩	١٣/٧٥±٢/٩٨		
آسپارتات آمينوترانسفراز	دارو	٢٣/٨٠±٦/٧٦	٢٣/٥٥±٦/٨٣	٠/٠٦٥	
	دارو- ورزش	١٩/٦٢±٣/١١	٢٠/٨٢±٣/٥٩		
	ورزش	١٩/٧٥±٣/٨٦	٢١/٤٢±٢/٩٩		
آلkalinin فسفاتاز	دارو	٢٧٢/٩٠±١٠٨/٨١	٢٧١/٩٠±١٠٩/٤٣	٠/١٠٨	
	دارو- ورزش	٢١٨/١٢±٦٤/٨٠	٢١٨/٧٥±٦٥/٠٠		
	ورزش	١٧٣/٢٥±٣١/٢٧	١٧٥/١٣±٣٠/٥٠		

** آزمون تحلیل واریانس يک طرفه

ماه ورزش ايروبیک با شدت کم تا متوسط در بهبود NAFLD زنان مبتلا به کم کاری تیروئید تحت بالینی تأثیر نداشت. در تأیید این یافته ها می توان به مطالعه دوریس و همکاران (٢٠٠٨)، محمد رحیمی و همکاران (٢٠١٤)، فربد و همکاران (٢٠١٨)، حسینی

بحث

نتایج این پژوهش حاکی از عدم تغییر معنی دار آنژیم های کبدی ALT و AST در زنان مبتلا به کم کاری تیروئید تحت بالینی بود. بر اساس نتایج این مطالعه ٥

متوسط می‌تواند شاخص توده بدنی و سطح ALT سرم را بهبود داده و پالایش چربی کبدی را کاهش دهد (۲۹). از آنجایی که در مطالعه حاضر بین گروه‌ها اختلاف معنی‌داری از نظر وزنی مشاهده نشد، احتمالاً این عدم اختلاف دلیل عدم اختلاف معنی‌دار در سطوح آنزیم‌های کبدی باشد. تحقیقات نشان داده‌اند که تمرين همراه با محدودسازی غذایی، اثرات مثبتی بر روی کاهش چاقی دارد که این اثر بیشتر از اثر تمرين تنها یا محدودسازی کالری دریافتی به‌تنهایی است (۲۹). در مطالعه ما رژیم غذایی آزمودنی‌ها تحت کنترل قرار نگرفت که همین رژیم غذایی می‌تواند یکی از دلایل عدم تغییر در آنزیم‌های کبدی باشد.

نتایج مطالعه پترسون و همکاران (۲۰۰۸)، یائو و همکاران (۲۰۱۸)، یوسف و همکار (۲۰۱۴)، داودی و همکاران (۲۰۱۲)، شاکرماهانی (۲۰۱۷)، نیکرو و همکاران (۲۰۱۷) و اسلامی و همکاران (۲۰۱۴) مبنی بر اثربخش بودن فعالیت‌بدنی بر سطوح آنزیم‌های کبدی، با یافته‌های مطالعه حاضر همخوانی نداشت (۳۰-۳۴، ۲۵، ۲۶).

در مطالعه پترسون و همکاران (۲۰۰۸) ۱۵ مرد سالم یک ساعت برنامه وزنه‌برداری طولانی را اجرا کردند. نتایج افزایش معنی‌داری در آنزیم‌های ALT و AST نشان داد و این افزایش حداقل تا ۷ روز پس از ورزش باقی ماند. آنزیم ALP در محدوده نرمال باقی ماند (۳۰). در مطالعه یائو و همکاران (۲۰۱۸)، پس از ۲۲ هفتۀ تمرين هوایی با شدت ۶۰-۷۰٪ ضربان قلب بیشینه، سطح ALT به‌طور معنی‌داری کاهش یافت (۳۱). در مطالعه یوسف و همکار (۲۰۱۴)، ۳۰ بیمار مبتلا به NAFLD به دو گروه تقسیم شدند. گروه A رژیم غذایی و تمرين مقاومتی و گروه B رژیم غذایی و تمرين هوایی به‌مدت ۳ ماه به‌صورت ۳ بار در هفته دریافت کردند. آنزیم‌های ALT و AST در هر دو گروه کاهش یافت که در تمامی موارد میزان تغییرات در گروه B بیشتر بود. آنها این‌گونه نتیجه‌گیری کردند که در بزرگسالان کم تحرک، دارای اضافه‌وزن و چاق، تمرينات هوایی در بهبود آنزیم‌های کبدی مؤثرتر از تمرينات مقاومتی بود (۲۵). مطالعه داودی و همکاران (۲۰۱۲) تحت عنوان "تأثیر ۸ هفتۀ تمرينات استقامتی بر روی پارانشیم کبد و

کاخک و همکاران (۲۰۱۵) و بارانی و همکاران (۲۰۱۴) اشاره کرد (۱۱، ۲۳، ۲۶-۲۸).

ALT در مطالعه دوریس و همکاران (۲۰۰۸) که میزان ALT بعد از ۱۲ هفته تمرين هوایی ارزیابی شد، تمرين هوایی تغییر معنی‌داری در سطح ALT ایجاد نکرد (۲۶). در مطالعه محمد رحیمی و همکاران (۲۰۱۴) که بر روی زنان مبتلا به دیابت نوع ۲ انجام شد، آزمودنی‌ها در دو گروه تمرين هوایی و تمرين هوایی همراه با رژیم غذایی بررسی شدند. بعد از ۱۲ هفته تمرين هوایی با شدت ۷۰-۵۰٪ ضربان قلب ذخیره، هیچ تغییر معنی‌داری در مقادیر سرمی ALT و AST هیچ‌یک از گروه‌ها مشاهده نشد (۲۷). در مطالعه فربد و همکاران (۲۰۱۸) ۲۸ زن چاق در دو گروه تمرين و کنترل بررسی شدند. بعد از ۳ ماه تمرين هوایی با شدت ۷۵-۶۰٪ ضربان قلب بیشینه، هیچ تغییر معنی‌داری در سطوح آنزیم‌های کبدی AST و ALT در گروه تمرين مشاهده نشد (۲۸). در مطالعه حسینی کاخک و همکاران (۲۰۱۵) ۱۹ مرد بیمار مبتلا به NAFLD در دو گروه رژیم غذایی و رژیم غذایی+ورزش مورد بررسی قرار گرفتند. برنامه تمرينی ترکیبی شامل تمرين هوایی و تمرين مقاومتی به مدت ۸ هفته و ۳ جلسه در هفته بود. نتایج پژوهش نشان داد که ۸ هفته تمرين همراه با رژیم غذایی موجب بهبود نیم‌رخ لیپیدی بیماران NAFLD شد، اما اثری بر آنزیم‌های کبدی این بیماران نداشت (۲۳). همچنین در مطالعه بارانی و همکاران (۲۰۱۴) ۳۷ زن بیمار مبتلا به NAFLD در سه گروه تمرين مقاومتی، تمرين ترکیبی (مقاومتی+هوایی) و کنترل قرار گرفتند. پروتکل تمرين مقاومتی و ترکیبی، به مدت ۸ هفته و هر هفته ۳ جلسه انجام شد. نتایج نشان داد که میزان آنزیم‌های ALT و AST بعد از تمرين مقاومتی تغییر معنی‌داری پیدا نکرد، اما میزان آنزیم ALP کاهش معنی‌داری داشت. همچنین میزان آنزیم‌های ALT، AST و ALP بعد از تمرين ترکیبی تغییر معنی‌داری پیدا نکرد. آنها نتیجه‌گیری کردند که تمرين مقاومتی می‌تواند با کاهش ALP و بهبود شاخص‌های آمادگی جسمانی، در بهبود بیماران دارای کبدچرب مؤثرer باشد (۱۱). مطالعات بر روی افراد نشان داده است که کاهش وزن

هیجانات باشد. روش‌های آزمایشگاهی نیز در نتایج تأثیرگذارند، زیرا نیمه‌عمر و شرایط نگهداری و اندازه‌گیری هر کدام از آنزیم‌ها با یکدیگر متفاوت است و عدم توجه و دقت کافی به این مسئله می‌تواند سبب تغییر در نتایج شود (۱۱).

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی همراه بود که لازم است مورد توجه قرار گیرند. از جمله این محدودیتها می‌توان به عدم شرکت مردان در این مطالعه و محدود بودن آن به گروه سنی ۳۰-۴۲ سال اشاره کرد. از این‌رو توصیه می‌شود که تحقیقی با حضور هر دو جنسیت، با گستره سنی و تعداد آزمودنی‌های بیشتری انجام شود. از دیگر محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به عدم کنترل دقیق تغذیه و فعالیت آزمودنی‌ها خارج از برنامه تمرینی ایروبیک اشاره کرد، اگرچه آزمودنی‌ها زیر نظر مربی فعالیت داشتند، اما محققین کنترل دقیقی روی فعالیت‌های بدنی خارج از زمان تمرین آزمودنی‌ها نداشتند؛ لذا توصیه می‌شود در پژوهش‌های دیگر این دو عامل نیز تا حد امکان کنترل شوند.

نتیجه‌گیری

در مطالعه حاضر ۵ ماه ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط تأثیر معنی‌داری بر تغییرات غلظت سرمی ALP و ALT تحت بالینی نداشت و در نتیجه نمی‌تواند در کاهش غلظت AST و ALP سرمی زنان مبتلا به کم کاری تیروئید تحت بالینی مؤثر باشد. بنابراین، این یافته‌ها از این فرضیه حمایت نمی‌کند که یک دوره ورزش ایروبیک با شدت کم تا متوسط می‌تواند سبب کاهش آنزیم‌های کبدی در زنان مبتلا به کم کاری تیروئید تحت بالینی شود.

تشکر و قدردانی

این پژوهش منتج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد با کد ۸۴۳۸ و کد کارآزمایی بالینی IRCT2017070528429N4 می‌باشد. بدین‌وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه لرستان و تمام کسانی که در انجام این پژوهش ما را یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌شود.

آنژیم‌های کبدی مردان مبتلا به بیماری کبدچرب^۱ که ۲۴ بیمار مرد به مدت ۸ هفته، هر هفته ۵ جلسه دویلن با شدت ۷۰-۵۰٪ حداکثر اکسیژن مصرفی را اجرا کردن، نشان داد که تمرین ورزشی هوایی منظم می‌تواند روش درمانی مناسبی برای کنترل و مراقبت از بیماران کبدچرب باشد (۳۲). مطالعه شاکر ماهانی (۲۰۱۷) که با هدف بررسی تأثیر ورزش بر میزان آنزیم‌های کبدی انجام شد، نشان داد که ۱۲ هفته تمرین ورزشی با شدت ۶۰-۷۰٪ ضربان قلب باعث کاهش معنی‌داری در مقادیر آنزیم‌های ALT و AST می‌شود (۳۳). در مطالعه نیکرو و همکاران (۲۰۱۷)، ۲۵ بیمار مبتلا به استئاتوهپاتیت غیرالکلی^۱ به طور تصادفی انتخاب و در دو گروه رژیم غذایی کم کالری+ورزش هوایی و گروه رژیم غذایی کم کالری بررسی شدند. برنامه ورزشی شامل پیاده‌روی، جاگینگ یا دویدن به مدت ۸ هفته با ۵۵-۶۰٪ ضربان قلب استراحتی بود. بعد از ۸ هفته میزان ALT و AST سرم در بیمارانی که در برنامه ورزشی هوایی شرکت داشتند، کاهش معنی‌داری یافت (۳۴). اسلامی و همکاران (۲۰۱۴) نیز در بررسی تأثیر ۱۲ هفته فعالیت‌بدنی منظم بر سطوح آنزیم‌های کبدی در ۲۰ بیمار مبتلا به NAFLD مشاهده نمودند که مقادیر آنزیم‌های کبدی و درصد چربی کبدی پس از مداخله کاهش معنی‌داری داشت و نتیجه‌گیری شد که انجام فعالیت‌بدنی منظم بدون در نظر گرفتن نوع رژیم غذایی و یا کاهش وزن می‌تواند باعث کاهش آنزیم‌های کبدی و شواهد سونوگرافیک کبدچرب شود (۲۲).

دلیل تفاوت در نتایج، احتمالاً اختلاف در نوع، شدت و مدت تمرینات ورزشی و درجه بیماری یا سالم بودن آزمودنی‌ها می‌باشد؛ سطح پایه شاخص‌ها نیز مؤثر است. علاوه بر این تفاوت در ویژگی‌های فردی مانند تفاوت سنی، شرایط آمادگی جسمانی آزمودنی‌ها، وجود سطوح پایه بالاتر یا طبیعی آنزیم‌های ALT و AST در شرکت‌کنندگان می‌تواند از دلایل احتمالی دیگر باشد. مداخله‌های محیطی نیز در نتایج مؤثر است که می‌تواند شامل: شرایط آب و هوایی، موقعیت مکانی و زمانی اجرای تمرینات و محرک‌های محیطی از قبیل استرس و

¹ Non-alcoholic Steatohepatitis

1. Colucci P, Seng Yue C, Ducharme M, Benvenega S. A Review of the Pharmacokinetics of Levothyroxine for the Treatment of Hypothyroidism. *Eur Endocrinol* 2013; 9(1):40-47.
2. Nazarpour S, Ramezani Tehrani F, Simbar M, Azizi F. Pregnancy outcomes in pregnant women with hypothyroidism (a review article). *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2014; 17(126):17-26. (Persian)
3. Deruiter J. Thyroid hormone tutorial: thyroid pathology. *Endocrine Module*. 2002.
4. Lotfalizadeh M, Ghomian N, Mohammad Nezhad M. Prevalence and Complications of Hypothyroidism in Pregnancy. *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2017; 20(8):1-5.
5. Malek M, Khamseh ME, Hadian A, Baradaran HR, Emami Z, Aghili R. The effect of L-thyroxine treatment on memory quotient in adults with subclinical hypothyroidism: A randomized double blind controlled trial. *Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism* 2012; 13(6):577-581. (Persian)
6. Pearce SH, Brabant G, Duntas LH, Monzani F, Peeters RP, Razvi S, et al. 2013 ETA guideline: management of subclinical hypothyroidism. *Eur Thyroid J* 2013; 2(4):215-28.
7. Arkader R, Rosa MR, Moretti G. Physiological Changes of Exercise of Thermogenesis, Thyroid Homeostasis and Inflammation. *Endocrinol Metab Int J* 2016; 3(4):85-88.
8. Guyton AC, Hall JE. *Medical Physiology*. 10th ed. Elsevier Health Sciences; 2000.
9. Benjamin I, Griggs RC, Wing EJ, Fitz JG. Andreoli and Carpenter's *Cecil Essentials of Medicine (Cecil Medicine)*. 9th ed. Saunders; 2015.
10. Razmakhah M. Epidemiologic, Clinical and Laboratory Findings of Non-Alcoholic Fatty Liver in Khorramabad City in 1395-1396; 2017. (Persian)
11. Barani F, Afzalpour ME, Ilbiegel S, Kazemi T, Mohammadi Fard M. The effect of resistance and combined exercise on serum levels of liver enzymes and fitness indicators in women with nonalcoholic fatty liver disease. *J Birjand Univ Med Sci* 2014; 21(2):188-202. (Persian).
12. Takahashi H, Kotani K, Tanaka K, Eguchi Y, Anzai K. Therapeutic approaches to nonalcoholic fatty liver disease: exercise intervention and related mechanisms. *Front Endocrinol* 2018; 9:588.
13. Asad MR, Haddadi F, Rostami Nejad M, Sokhtehzari S. Effect of eight weeks endurance exercise on liver enzymes in stopping drug women with methadone. *Journal of Paramedical Sciences* 2013; 4. (Persian)
14. Eskandari M, Hooshmand Moghadam B, Fathei M, Bakhtiyari A. Effect of Barberry juice consumption on serum levels of liver enzymes following exhaustive exercise in active girls. *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2019; 22(2):17-25. (Persian)
15. Nourollahi Z, Valipour Dehnou V, Eslami R. The effect of 8 weeks of circuit training on body weight, blood pressure, serum Cholesterol levels and liver enzymes in elderly women with metabolic syndrome. *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2019; 22(2):63-72. (Persian)
16. Chung GE, Kim D, Kim W, Yim JY, Park MJ, Kim YJ, et al. Non-alcoholic fatty liver disease across the spectrum of hypothyroidism. *J Hepatol* 2012; 57(1):150-6.
17. Pagadala MR, Zein CO, Dasarathy S, Yerian LM, Lopez R, McCullough AJ. Prevalence of hypothyroidism in nonalcoholic fatty liver disease. *Dig Dis Sci* 2012; 57(2):528-34.
18. He W, An X, Li L, Shao X, Li Q, Yao Q, et al. Relationship between hypothyroidism and non-alcoholic fatty liver disease: a systematic review and meta-analysis. *Front Endocrinol* 2017; 8:335.
19. van den Berg EH, van Tienhoven-Wind LJ, Amini M, Schreuder TC, Faber KN, Blokzijl H, et al. Higher free triiodothyronine is associated with non-alcoholic fatty liver disease in euthyroid subjects: the Lifelines Cohort Study. *Metabolism* 2017; 67:62-71.
20. Bano A, Chaker L, Plomp EP, Hofman A, Dehghan A, Franco OH, et al. Thyroid function and the risk of nonalcoholic fatty liver disease: the Rotterdam Study. *J Clin Endocrinol Metab* 2016; 101(8):3204-11.
21. Ludwig U, Holzner D, Denzer C, Greinert A, Haenle MM, Oeztuerk S, et al. Subclinical and clinical hypothyroidism and non-alcoholic fatty liver disease: a cross-sectional study of a random population sample aged 18 to 65 years. *BMC Endocr Disord* 2015; 15:41.
22. Eslami I, Rahmani nia F, Nakhostin Roohi B. The effect of 12 week vitamin E supplementation and regular physical activity on selected liver enzymes of non-alcoholic fatty liver patients. *Sport Physiology* 2014; 6(23):69-82. (Persian)
23. hosseini kakha A, khalegh zadeh H, nematy M, hamedini nia M. The effect of combined aerobic- resistance training on lipid profile and liver enzymes in patients with non-alcoholic fatty liver under nutrition diet. *Sport Physiology* 2015; 7(27):65-84. (Persian)
24. Fauci A, Braunwald E, Kasper D, Hauser S, Longo D, Jameson J, et al. *Harrison's principles of internal medicine*. 17th ed. McGraw-Hill Professional; 2008.
25. Youssef MK, Philp MV. Resistance Training Versus Aerobic Training on Obese Non Alcoholic Fatty Liver. *Med J Cairo Univ* 2014; 82(2):79-85.
26. Devries MC, Samjoo IA, Hamadeh MJ, Tarnopolsky MA. Effect of endurance exercise on hepatic lipid content, enzymes, and adiposity in men and women. *Obesity* 2008;16(10):2281-8.
27. Mohammad Rahimi GR, Attarzadeh Hosseini SR. The effect of aerobic training and diet on lipid profile and liver enzymes in obese women with type II diabetes. *Daneshvar Medicine* 2014; 21(108):41-50. (Persian)

28. Farbod M, Eizadi M, Davoodzadeh S. Protective Effects of Aerobic Intervention on the Profile of Liver Enzymes with Emphasis on AST to ALT ratio in Adult Females with Obesity. Women's Health Bulletin 2018; 5(4):1-7.
29. Davoodi M, Moosavi H, Nikbakht M. The effect of eight weeks selected aerobic exercise on liver parenchyma and liver enzymes (AST, ALT) of fat liver patients. J Shahrekord Univ Med Sci 2012; 14(1):84-90. (Persian)
30. Pettersson J, Hindorf U, Persson P, Bengtsson T, Malmqvist U, Werkström V, et al. Muscular exercise can cause highly pathological liver function tests in healthy men. Br J Clin Pharmacol 2008; 65(2):253-9.
31. Yao J, Meng M, Yang S, Li F, Anderson RM, Liu C, et al. Effect of aerobic and resistance exercise on liver enzyme and blood lipids in Chinese patients with nonalcoholic fatty liver disease: a randomized controlled trial. Int J Clin Exp Med 2018; 11(5):4867-4874.
32. Davoodi M, Moosavi H, Nikbakht M. The effect of eight weeks selected aerobic exercise on liver parenchyma and liver enzymes (AST, ALT) of fat liver patients. J Shahrekord Univ Med Sci 2012; 14(1):84-90.
33. Shaker Mahani S. Investigating the Effect of Continuous Aerobic Exercises on the Enzymes in Women with Non-Alcoholic Fatty Liver. International Journal of Cell Science and Biotechnology 2017; 6. (Persian)
34. Nikroo H, Nematy M, Attarzadeh Hosseini SR, Sima HR, Razmpour F. How Does Addition of Regular Aerobic Exercises, Influence the Efficacy of Calorie-Restricted Diet in Patients with Non-Alcoholic Steatohepatitis (NASH)? Hepatitis Monthly 2017; 17(5):1-7. (Persian).
- 35.